

Adutiškio reabilitacijos ir slaugos centras

Švenčionių rajone, Adutiškio miestelyje įrenginėjami Senjorų namai. Kas planuojama, kas padaryta ir kaip tai prasidėjo kalbina me Žydrūnų Eimutį – UAB „Adutiškio reabilitacijos ir slaugos centras“ vadovą.

Trumpai papasakokite apie projektą.

„Restauruojamas virš 2000 kvadratinį metrų, 3 aukštų pastatas, kuris įrenginėjamas vakarietišku stiliumi. Kambariai gyventojus stebins savo erdvumu bei interjeru ir primins jaukių namų aplinką. Įrengsime nuostabias bendrąsias zonas su židiniu, biblioteka, biliardu, stalo tenisu, masažo kabinetu, sporto sale ir kitomis maloniomis pramogomis turiningam ir aktyviam laiko leidimui. Bus didelė valgykla, skirta ne tik maitinimui, bet ir koncertams bei kitiems renginiams. Žinoma, bus liftas gyventojų patogumui. Mes pasiūlysiame tokias gyvenimo sąlygas ir tokią kainą, jog netgi didžiausias skeptikas senjoras negalės atsisakyti tokio pasiūlymo. Tai bus geros atmosferos ir patogumų vieta, kur bus jaučiamas pasitenkinimas gyvenimu. Gyventojams bus teikiamos visos reikalingos paslaugos, o centro svečiai turės atskirą zoną. Lankytojai, pageidaujantys likti nakvoti, galės pasinaudoti tam skirtais kambariais, įrengtais šalia savo artimųjų. Aplink pastatą bus sukurta jauki aplinka, kurią sups nuostabi gamta. Prieiga prie šalia tekančio upelio kvies atsikvėpti bei pasimėgauti medžių apsuptymi. Ant pastato stogo bus įrengta oranžerija, veikianti ištisus metus. Visiškai šalia yra didelė graži bažnyčia. Padarysime viską, ko tik galima norėti ir įsivaizduoti. Be to, atidarius centrą, planuojame sutvarkyti ir miestelio aplinką, jog ji būtų jauki ir patraukli.“

Kaip kilo statomo Adutiškio reabilitacijos ir slaugos centro idėja? Papasakokite trumpai apie save.

„Esu 36 metų vilnietis, jau 14 metų dirbu savo versle, labai patinka tai, ką darau. Nesu pinigų vergas, gyvenime vertinu tikras vertybes, gerus, sąžiningus žmones, kūrybą ir meną. Nesvarbu ar tai būtų statomas namas, ar lipdoma skulptūra. Šis projektas prasidėjo 2013 m. pavasarį. Tuo metu buvau gerokai prislėgtas asmeninių problemų, nesklandumų ir sunkumų versle, todėl vienas draugas, gyvenantis Ispanijoje, pasiūlė kartu automobiliu vykti pas jį prasiblaškyti. Mielai sutikau. Keliaujant link ten, turėjau pusdienį laisvo laiko Krokovoje, kol mano bičiulis tvarkė savo verslo reikalus. Bevaikštinėjant po Krokuvos senamiestį, aptikau nuostabaus grožio bažnyčią ir nutariau ten praleisti valandėlę. Kadangi esu tikintis žmogus, užėjau pamedituoti, pasisemti stiprybės ir pabendrauti su Dievu. Tuomet, žiūrėdamas į nuostabų bažnyčios altorių ir jame esantį Kristaus paveikslą, man tiesiog nušvito mintis, kad privalau įkurti senelių namus. Gražius, didelius, šiuolaikiškus, dalinai socialinius senelių namus, kur gyventojai galėtų didžiuotis ir džiaugtis gyvenimu juose. Tiksliai tada nežinojau, nei kur, nei kada galėčiau įgyvendinti idėją – mane tiesiog aplankė ryški vizija, kurios negalėjau nepaisyti. Supratau, kad užsibrėžiau sau labai gražų ir didelį bei prasmingą tikslą.“

Kaip susidėliojo aplinkybės, jog tokia užgimusi idėja imtų įgauti realiai apčiuopiamą ir įgyvendinamą projektą?

„Tuomet, bažnyčioje gimusi idėja įstrigo mintyse, tačiau gyvenimas ėjo toliau. Mintys apie tuos senelių namus sugrįždavo su vis didesniu užsidegimu ir vienu metu aš pajaučiau, jog atėjo tinkamas metas tai bandyti realizuoti. Lietuvoje verslas sekėsi pakankamai gerai, todėl pradėjau dairytis, kur būtų galima rasti tinkamą vietą senelių namams įsteigti. Nutariau ieškoti apleistų pastatų, kadangi žinojau, jog nuo nulio pradėti statyti gali būti per sunku. Tuomet, praėjus metams nuo idėjos užgimimo, 2014 metų kovo mėnesį atsirado galimybė įgyvendinti tai. Radau skelbimą apie Adutiškio miestelyje labai įtartinais pigiai parduodamą didelį apleistą pastatą. Nutariau surizikuoti. Pasirodo, viena įmonė nusprendė, jog tas pastatas jiems nebereikalingas ir

reikia juo tiesiog atsikratyti. Tuo metu buvau užsienyje ir dar būdamas ten sumokėjau už tą pastatą avansą. Skubiai grįžau į Lietuvą apžiūrėti pirkinio, pastatas paliko gerą įspūdį, nebuvo sugriuvęs, buvo tinkamas restauravimui, tobulai atitiko mano įsivaizduojamą senelių namų koncepciją. Kadangi aktyviai užsiimu statybų verslu, bei esu sukaukęs didelę patirtį šioje srityje, puikiai suvokiau ką reikia daryti, nuo ko pradėti.“

Ar sulaukėte vietos valdžios palaikymo?

„Tik atvažiavęs susipažinau su Adutiškio miestelio seniūnu Arūnu Piršteliu. Iš karto radome bendrą kalbą, supratau, jog susipažinau su tinkamu žmogumi – atsakinga ir ambicinga asmenybe. Kiti seniūnijos darbuotojai mane priėmė taip pat labai geranoriškai bei svetingai.“

Paprašius seniūnijos pagalbos, jie labai stengėsi padėti. Surado tinkamus vietinius žmones, kuriuos galėčiau įdarbinti ir pradėti darbus. Seniūnas padėjo suburti puikią statybos meistrų komandą, kuri dirba iki šiol, o darbai vyksta „kaip iš pykės“.

Taip pat buvau susitikime su Švenčionių meru p. Vytautu Vigeliu. Kalbėjau si su Švenčionių rajono savivaldybės ir tarybos nariais. Visi žadėjo, kad iš jų pusės bus pagalba, jei tokios reikės, kad projektas sėkmingai vyktų ir kuo greičiau būtų įgyvendintas.

Kodėl būtent senelių namai?

Mūsų šeima tiesiogiai susidūrė su šia, sakykime problema. Mano močiutė 8 metai prieš savo mirtį buvo prižiūrima vaikų. Ji sunkiai sirgo, beveik nevaikščiojo. Buvo gana sunku visiems, kadangi nebuvo sąlygų profesionaliai ir specializuotai ją prižiūrėti. Tikiu, jog su panašiomis aplinkybėmis bei sunkumais susiduria nemaža dalis žmonių.

Suprantame, kad ypač senelių namai bus reikalingi emigrantams, kurie negalės tiesiogiai rūpintis Lietuvoje likusiais savo garbaus amžiaus šeimos nariais. Sieksime, kad centro prototipas nebūtų artimas ar panašus į Ilgoninės

aplinką, o atitiktų 4 žvaigždučių viešbutį. Sudarysime sąlygas, jog artimieji galėtų aktyviai domėtis, kaip sekasi jų tėveliams: viešosios erdvės, nepažeidžiant asmens privatumo įstatymo principų, bus filmuojamos ir bus galimybė viską stebėti savo kompiuteryje ar telefone. Įdiegsime naujausią ir šiuolaikišką įrangą, kuri padės artimiesiems žinoti, ką veikia ir kaip jaučiasi jų šeimos narys. Norime, kad visi būtų ramūs ir laimingi.

Kaip sekasi įgyvendinti nusimatytus darbus?

Šiuo metu vyksta aktyvios statybos. Šiandien dienai galiu sakyti, jog, 40 procentų darbų yra sėkmingai įgyvendinta. Jeigu viskas vyks pagal planą ir visos aplinkybės dėsios palankiai, Adutiškio reabilitacijos ir slaugos centras bus atidarytas 2015 metų pabaigoje.

Ar statant centrą, susiduriate su problemomis? Su kokiomis?

Dabar susiduriame su vandens įvado ir nuotėkų sistemos įrengimo centre problemomis, tačiau keli Švenčionių savivaldybės tarybos nariai ir meras patikino, jog jie padės kuo skubiau spręsti esamas problemas, kad neatsiliktume nuo numatyto projekto darbų atlikimo plano. Esu optimistas, todėl nuoširdžiai tikiu, jog bendru visų indėliu centras bus atidarytas laiku ir su nekantrumu lauks savo gyventojų.

Kas dirbs atidarytame centre?

Esu įsitikinęs, kad 80 procentų personalo sudarys vietiniai gyventojai. Jau yra domėjimasis galimybe įsidarbinti, bet viešą konkursą paskelbsime likus porai mėnesių iki centro atidarymo, tikrai bendradarbiausime su Lietuvos darbo birža. Tai bus ne anksčiau kaip 2015 m. rugpjūtį.

Ačiū už pokalbį ir sėkmės darbuose.